

อุปกรณ์และวิธีการศึกษา

อุปกรณ์

ລັກອອຍອລ໌ 70% ສ້າງຮັບຄອງຕ່ວອບຈຳກັງ

ณ พลากลีดิก ส์ ทรัพ ไลส์ ศิว อบ้ำ งกง

ກະຊວງນ້ຳແຍ້ງ ສໍາພັບແປ່ຕົວອຳນັດ ເພື່ອຮອກຮັບຄ່າຍກາພ

สั่งพลาสติก ส่าหรับไล่ทัวอบ่างถังที่คงแล้ว ระยะห่างการเดินทาง

ภาคพลาลีติก สีขาวรับเป็นที่นั่งรองตัวอย่างกัง ใบหยาดค่าน้ำ

ขาดแก้ว สีขาวเป็นสีของบ่วงกังหันของหลัว เมื่อเก็บไว้ติดๆ

หลอดแก้วขนาดเล็ก สีขาวเป็นไส้ท่ออย่างกังหันที่มีขนาดเล็ก และอวบอ้วนตามลักษณะของกังหัน

กล้องถ่ายรูปและฟิล์มสี สีขาวรับบันทึกภาพทั่วอย่างทั่วไป

กล้องลenseมีการใช้ใน stereomicroscope (Stereomicroscope) สำหรับศึกษารายละเอียดใน การจำแนกกลีบต่างๆ

เวอร์นิ耶 คัลปิเปอร์ (Vernier calipers) สາທ່ຽບວັດສົດລ່ວນຕໍ່າງ ໆ ຍອງ
ຫົວໜ້າງກັງ

กล้องcamera lucida (Camera lucida) สีขาวน้ำเงินปีกหอยทาก

วิธีการศึกษา

การศึกษาอนุกรรมวิรานของถุงพิมือฉบับในประเทศไทยนั้น ได้ทำการสำรวจ บันทึกข้อมูล และเก็บตัวอย่างถุงพิมือฉบับตั้งแต่วันที่ 29 พฤศจิกายน 2529 จนถึงวันที่ 28 สิงหาคม 2531 โดยทำการเก็บตัวอย่างทุกถุงจากกล่องลํะพานปลา ทำเทียบเรื่องประมูล และตลาดของสังฆาราม ทั่วๆ ไป มีบริเวณเป็นป้ายสีเขียวในประเทศไทยรวมทั้งสิ้น 23 สังฆาราม (แผนภาพที่ 1 ก) ได้แก่ สังฆารามราช สันกูร ราชบูร ยลบูร ฉะเชิงเทรา สุนทรปราการ สุนทรลักษ ลัษณะรัตน์ ลัษณะรัตน์ พระจอมเกล้าฯ สุรัษฎา ลุ่มพะ อุ่รุษาราม นครศรีธรรมราช พังคลุง สังขลา ปัตตานี นราธิวาส ยะนอย พังงา ภูเก็ต กระบี่ ตรัง และสุโตร นอก addCriterionปัจจุบันได้ทำการศึกษา

ตัวอ่อนบ่างถุงพิมพ์ออกบ่ำในคิดติงวัชท์สตัวไม่มีกระดูกสันหลัง ภาควิชาเช้าวิทยา คณะวิทยาศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ในภาค เก็บตัวอ่อนบ่างถุงแต่ละครั้งจะเสือกเก็บขนาดที่แตกต่างกันอ่อนบ่างน้อยปีกตอง 5 - 10 ตัว ให้หมายเลยประคำว่าตัวอ่อนบ่างถุงความสำเร็จของตัวอ่อนบ่างที่ได้มา โดยใช้แผ่นฟิล์มที่มีหมายเลยกำกับที่เตรียมไว้แล้ว ผูกแผ่นฟิล์มติดไว้บนรูเวลล์ตัวของถุง จากนั้นปันกิกรายละเอียดเกี่ยวกับลักษณะที่เก็บ ชนิดเก็บ ผู้เก็บ วัดขนาดและความยาวของตัวถุง รวมทั้งสักษะเด่นและสิ่งล่วงต่าง ๆ ตามหมายเลยที่กำกับไว้บนตัวถุง ถ่ายรูปถุงแต่ละตัวเป็นฟิล์มสี จากนั้นคองตัวอ่อนบ่างถุงด้วยอัลกออล์ 70%

การจำแนกกลุ่มถุงพิมพ์ออกบีดตามแนวการศึกษาของ Hall (1962) ซึ่งเป็นผู้จำแนกกลุ่มถุงในเบตันโดยแบ่งออกเป็น 5 กลุ่ม นอกเหนือไปได้อาศีษราบละเอียดของสักษะเด่น ๆ เพิ่มเติมจากงานของ Kubo (1949), Dall (1957), Racek & Dall (1965), Miquel (1982), Grey, Dall & Baker (1983), Crosnier (1984) Motoh & Buri (1984) และ Yu & Chan (1986) การจำแนกกลุ่มถุงนี้อาศีษสักษะล่วงประกอบของอวัยวะถุงพิมพ์ออกบีดที่สำคัญ ได้แก่ กฟ (rostrum) カラペล (carapace) เหงือก (branchiae) หนวดคู่ที่ 1 (antennule) หนวดคู่ที่ 2 (antenna) แมกซิลลิเปดคู่ที่ 3 (third maxilliped) ขาเดิน (pereiopods) ขาว่ายน้ำ (pleopods) ล่วนท้อง (abdomen) ล่วนหาง (telson) พีแทสม่า (petasma) อวัยวะเพศผู้ (thelycum) อวัยวะเพศเมีย และสักษะระหว่างตัวอย่างที่ปรากฏอยู่บนสำลักตัวถุง

สักษะที่ใช้ในการจำแนกและวิธีการจำแนกมีหลักเกณฑ์ดังนี้

1. กฟ

- ศึกษาว่า กฟ มีสักษะตรงหรือไม่ ถ้าไม่ ต้องอ่อนบ่างไว และมีขนาดสันหรือยาว
- มีพื้นเฉพาะด้านบน หรือมีก้างด้านบนและด้านล่าง และมีจำนวนพื้นบน กฟ ทั้งหมดกี่
- บริเวณ กฟ มีสันหรือร่องอะไรบ้าง และมีสักษะอ่อนบ่างไว

2. ค่าราเบล

- ศึกษาถึงสังคมและความต้องการของราเบลว่ามีสังคมอะไรเป็นนิยมหรือมีข้อเสีย ที่ปกคลุม

- บุนค่าราเบลมีร่อง สัน และหนามอหะไรบ้าง และมีสังคมอะไรอย่างไร
- ร่อง สัน และหนามอหะไรที่มีสังคมเด่นในทุกๆ แต่ละปีชีล์

3. หมวดคู่ที่ 1

- ศึกษาถึงสังคมและความบ้าของก้านหมวดแต่ละปีชีล์
- บุนก้านหมวดปีชีล์ของชาติไทย รวมถึงภาษา หมายความลับไว้ เช่น คำศัพท์ หรือไม่ และมีสังคมอะไรอย่างไร

- เล้นหมวดคู่ที่ 1 มีนาคเล้นหรือบ้า หมายความลับอย่างไร ฝีความบ้า เก่าแก่นหรือไม่ เก่าไรของความบ้าของราเบลยังไง
- แยกจันนอกและแยกจันในของ เล้นหมวดคู่ที่ 1 มีความบ้า เก่าแก่นหรือไม่ อย่างไร

4. หมวดคู่ที่ 2

- ศึกษาถึงความบ้าของลัคปีชีล์และแคปไฟฟ้าไว้ต์และคาวะปีชีล์เช่นกันหมวดว่ามีความบ้ามากหรือน้อยเป็นอย่างไร

5. แมกซ์ลิเบคคู่ที่ 3

- ศึกษาถึงสังคมและความบ้าปีชีล์ลุดท้ายของ เอนโคป้าไดต์ว่า เนื่องจาก แทรกต่างกันหรือไม่ในทุกๆ เพศคู่และเพศ เมียแต่ละปีชีล์
- บริเวณปีชีล์เบสิลล์ของ เอนโคป้าไดต์มีหนามเบเยิลหรือไม่อย่างไร

6. ชาเตินคู่ที่ 1 - 3

- ศึกษาถึงสังคมและความบ้าของชาเตินแต่ละคู่ เปรียบเทียบกันในทุกๆ แต่ละปีชีล์
- บริเวณปีชีล์เบสิลล์และอิลล์เบเยิลของชาเตินแต่ละคู่มีหนามหรือไม่ มีสังคมเป็นอย่างไร
- ชาเตินแต่ละคู่มีเหจอกชิดมาส์ติโกเบร์จ เศบดิคอบูบีร์ เวอคอกโซป้าไดต์ หรือไม่

7. ขาเดินครั้งที่ 4 - 5

- ศักขารถสักษณะและความบารมีของขาเดินแต่ละครั้ง เปรียบเทียบกันในครั้งแต่ละครั้ง
- บริเวณคอขาไปปีกด้วยขาเดินแต่ละครั้งมีเหรอออกซิมามาติดไว้แบบร่องเสียบติดอยู่หรือไม่
- มีเอกสารไว้ปีกด้วยขาเดินครั้งที่ 5 หรือไม่

8. ห้อ 4

- ศักขารถสักษณะของผิวคล้ำบนของปล้องห้องแต่ละปล้องว่ามีลักษณะร่องหรือไม่ หรือมีผิวเรียบกลมมน
- ปล้องห้องปล้องอุคท้ายมีความบารมีเป็นอย่างไรเมื่อเทียบกับความบารมีของปล้องห้องปล้องอื่น ๆ

9. ขาว่าบ้น

- มีแขนงอ่อนเตี้ย (uniramous) หรือแขนงมาก (biramous)

10. หนา

- มีหนาบริเวณด้านข้างหรือไม่
- เป็นหนาตามขดเคส่องไหว้ หรือหนาตามที่เคส่องไหวไม่ได้
- ความบารมีของล่วนทางเป็นอย่างไรเมื่อเทียบกับความบารมีของカラ เป็น

11. พังกลมมา

- มีสักษณะรูปร่างอย่างไร
- ส่วนของพังกลมมา (median lobe) และพังกลันข้าง (lateral lobe)

มีขนาดใหญ่หรือเล็ก ส่วนไหนเครียดกว่ากันและแตกต่างกันอย่างไร

12. ศีวะก้ม

- มีสักษณะรูปร่างอย่างไร
- ส่วนของแผ่นด้านหน้า (anterior plate) และแผ่นด้านข้าง (lateral plate) มีขนาดใหญ่หรือเล็ก ส่วนไหนเครียดกว่ากันและแตกต่างกันอย่างไร

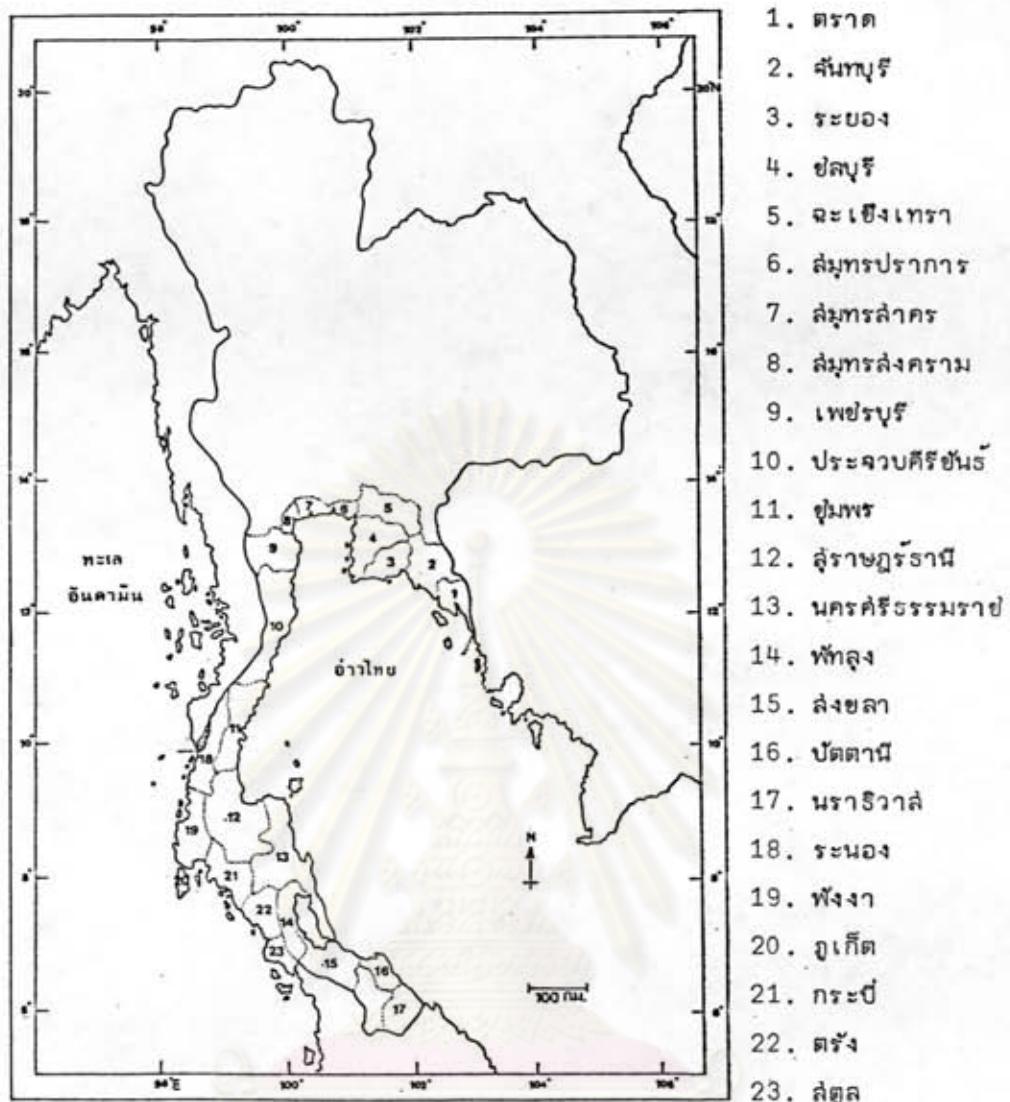
13. สักษะความคล้ายสืบประภาก్ยูบมล่าทัวร์อยู่ๆ

- ศึกษาโดยอุปคลัญสืบประภาก్ยูบมกธ カラ Abe หนาดูกุ๊ก 1 หนาดูกุ๊ก 2
ขาเดิน ปล้องห้องแต่ละปล้อง ขาว่ายน้ำ แพนหาร และหาร

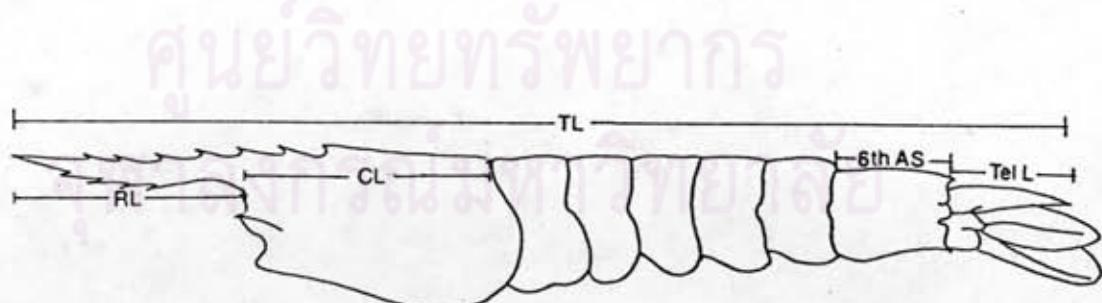
การวัดสัดส่วนตัวอยู่ๆ (แผ่นภาพที่ 1 ย)

1. ความยาวลำตัวทั้งหมด (Total length) เป็นความยาวลำตัวทั้งหมด การวัดโดยเหยียบตัวอยู่ๆให้ยาวนานตามแนวนอน แล้ววัดความยาวจากล่วนปลายของกีบจนถึงบริเวณล่วนปลายของหาง
2. ความยาวครารabe (Carapace length) เป็นความยาวมาตรฐานของตัว วัดจากขอบบนของหัวสัมภาระที่สัมภาระตัวอยู่ๆ
3. ความยาวกธ (Rostral length) เป็นความยาวของกธวัดจากขอบด้านบนของหัวสัมภาระที่สัมภาระตัวอยู่ๆ
4. ความยาวของล่วนท้องปล้องที่ 6 (Sixth abdominal segment length) วัดโดยเหยียบตัวอยู่ๆให้ตรง แล้ววัดจากล่วนโน่นไปล่วงไปล่อองที่ 6 โดยวัดทางด้านบนของลำตัวอยู่ๆ
5. ความยาวของหาง (Telson length) วัดจากล่วนโน่นของหางไปปลายอุตสาหะ

ศูนย์วิทยทรพยากร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ก. แผนที่แลดูสังหารด้วย ๆ ที่ทำการเก็บตัวอย่างกุ้งพื้นเมืองมาศึกษา

ข. การวัดสัดส่วนตัวอย่างกุ้งพื้นเมือง

TL = total length

CL = carapace length

6th AS = sixth abdominal segment length

RL = rostral length

Tel L = telson length